

Problematika výživného mezi rodiči a dětmi (srovnávací studie)

Tato diplomová práce se zabývá problematikou výživného mezi rodiči a dětmi. Výživné je tradičním institutem občanského práva, který se systematicky řadí do rodinného práva. Rodinné právo se obecně více či méně dotýká každodenního života jedince ve společnosti. Problematika výživného je téma aktuální a neustále se vyvíjející, kterému je ve společnosti tradičně věnována značná pozornost. Specifický druh výživného, a sice výživné mezi rodiči a dětmi pak představuje z hlediska etnosti nejrozšířenější druh výživného, který se ve společnosti uplatňuje, zejména pokud se týká vyživovací povinnosti rodičů k dětem. Je tedy možné konstatovat, že výživné je právním institutem, který není předmětem zájmu pouze právníků ve věcnosti, ale je tématem, které bývá diskutováno a bedlivě sledováno v rámci celé společnosti.

Tato diplomová práce je pojata jako srovnávací studie, právní úprava České republiky je například diplomovou prací porovnávána s právní úpravou Spolkové republiky Německo. Z hlediska struktury je práce členěna na úvod, dvanáct samostatných kapitol a závěr.

První kapitola se věnuje obecným otázkám výživného, zaměřuje se na charakteristiku výživného podle české i německé právní teorie, jednotlivé druhy výživného, ochranu práva na výživné a její projevy v právním řádu a konečně na základní předpoklady práva na výživné a vyživovací povinnosti. Druhá kapitola se zabývá přibuzenstvím v přímé linii. Třetí kapitola je zaměřená na potěbnost (odkázanost) oprávněného. Zde je pojednáno o příjmech a majetku oprávněného, o jeho životních potřebách a o výši výživného. Pozornost je věnována specifickým institutům německé právní úpravy, jako je Düsseldorfská tabulka, minimální výživné pro nezletilé dítě a započtení příspěvků na dítě. Čtvrtá kapitola se zabývá způsobnostmi povinného plnit vyživovací povinnost. Zde je pojednáno o příjmech a majetku povinného a o minimálních prostředcích k vlastní výživě povinného. Pátá kapitola rozebírá různé případy vyloučení, omezení a zániku práva na výživné a vyživovací povinnosti. Je zde uvedena úprava klauzule nepřiměřené tvrdosti, výživného za dobu minulou, vzdání se práva na výživné i otázka promlčení. Rovněž je pojednáno o zániku práva na výživné a vyživovací povinnosti v důsledku smrti oprávněného nebo povinného. Šestá kapitola je zaměřená na smlouvy týkající se výživného. Sedmá kapitola se zabývá vztahy podrobnosti,

a to jak pluralitou povinných, tak pluralitou oprávněných. Osmá kapitola se vnuje regresu výživného v německé a české právní úpravě. Devátá kapitola pojednává o formách plnění vyživovací povinnosti. V desáté kapitole je rozebírána specifická povinnost poskytovat informace, upravená jen v BGB. Jedenáctá kapitola se týká německé a české právní úpravy soudního řízení ve věcech výživného. Závěrem dvanáctá kapitola pojednává o vztahu výživného k právu sociálního zabezpečení podle německých předpisů.

Česká a německá právní úprava výživného nejsou nijak významně odlišné. Obecně lze konstatovat, že německá právní úprava, popřímo německá právní teorie, jde do větších detailů a zkoumá určité otázky do větší hloubky.